351.88(4)075:32

Nederlandse Vertegenwoordigers
in de Economische Commissie ter
Parijse Studieconferentie

E.C. 14.

Parijs, 17 Feburari 1954.

De Economische Commissie heeft op 17 Februari een uitvoerige discussie gehouden over haar werkprogramma, mede aan de hand van de Note du Président (CCP/CE/Doc. 22) en van een Franse nota (doc. 23), welke als bijlage bij E.C. 13 zijn gevoegd. Tevoren hadden de Nederlandse vertegenwoordigers zich overtuigd, dat de heer van Starkenborgh het met de hiernavolgende beslissingen in principe eens kon zijn.

Men besloot:

1. De voorzitter zal een brief aan het Comité de Direction ontwerpen, waarin wordt medegedeeld, dat er geen tijd was voor het maken van een Interim-Rapport, gelijk dat van 22 Januari (CCP/CE/Doc. 11) en waarin voorts de onderstaande besluiten in het algemeen worden aangeduid. Deze brief, welke als "Progress-Report" kan gelden, behandelt alleen de formele zaken; mocht het Comité de Direction inlichtingen wensen over de stand der materiele discussies, dan zal de voorzitter der Economische Commissie die mondeling geven.

2. De Commissie zal haar werkzaamheden als volgt indelen:

17 en 18 Februari	: coördinatie, agendapunt 6.
19 Februari	: verhouding tot derde landen, agendapunt 7.
20 Februari	: sauvegarde, agendapunt 8.
25 Februari	: zitting van 3 - 7 uur, tweede lezing, te beginnen met agendapunt 1.
26 Februari	: idem, in elk geval wordt dan de verkeerssector van het dienstenvraagstuk besproken.
27 Februari	: zitting 10 - 13 uur, einde der tweede lezing tot en met agendapunt 8.
1 - 6 Maart	: gehele week gewijd aan eindrapport en daarbij tevens contact met de Institutionele Commissie op een in overleg met haar nader te bepalen dag dier week.

3. De Commissie zal haar eindrapport gieten in de vorm van een algemene formele inleiding, gevolgd door aanduidingen van de inhoud der naar de mening der delegaties nodige economische verdragsartikelen, waarop een hoofdstuk zal volgen, dat aan elke delegatie het recht geeft haar samenvattend standpunt over karakter en economische inhoud van het Verdrag te geven. Wanneer het Comité de Direction op 8 Maart en volgende dagen besluit dit eindrapport der Economische Commissie in haar eindrapport aan de Ministers

© Collectie Griffiths (Universiteit Leiden) inv.nr. None
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/G01456

van Buitenlandse Zaken op te nemen, dan hebben deze Ministers op hun conferentie te Brussel op 30 Maart voldoende stof voor ingrijpende besprekingen en beslissingen en voor een eventuele nadere opdracht aan de experts tot verdere uitwerking of precisering.

4. De Economische Commissie zal haar artikelen redigeren, resp. aan alle delegaties de gelegenheid geven alternatieve artikelen voor te stellen, volgens het schema van bijgaand
./. document (CCP/CE/Doc. 24), met dien verstande, dat de in dit document genoemde volgorde nog kan worden gewijzigd, punten kunnen worden gesplitst of gecombineerd en het huidige opschrift der punten nog niet verbindend is, doch bij de behandeling definitief zal worden vastgesteld.

5. Aan de Institutionele Commissie zal een exemplaar van dit document (Doc. 24) worden aangeboden, opdat haar leden zich reeds op dit schema zullen kunnen beraden.

o o

o

Hierbij kan worden aangetekend, dat het "dito" onder artikel 4 van het document № 24 de mogelijkheid openlaat om iets te zeggen over het evenwicht tussen "de vier vrijheden" (vrij verkeer van goederen, kapitaal, personen en diensten). Alle problemen en suggesties over de "réalisation progressive" van de gemeenschappelijke markt zullen worden behandeld onder punt 5 van het document. Het woord "caractère" van punt 7 bedoelt niet het probleem tot algemeenheden te beperken.

De volgorde der artikelen is uiteraard lang besproken, waarbij elke delegatie met haar eigen voorkeur kwam. Zo wilden de Duitsers de "concurrence" onmiddellijk op de definitie van de gemeenschappelijke markt laten volgen, zo wilden de Italianen de coördinatie onmiddellijk na de definitie noemen, zo wilden de Franse de verhouding tot derde landen en de "concurrence" op elkaar laten volgen, omdat zij menen, dat juist de zaak dezer verhouding tot derde landen ("système commun de douanes et d'échanges") in hoge mate de concurrentievragen en de houding der landen tegenover de gemeenschappelijke markt beïnvloedt. Zo wilden de Nederlanders de zaak der realisatie pas vermelden, nadat men alle principes heeft geformuleerd, opdat de procedure dier realisatie zo concreet mogelijk in het Verdrag zal kunnen worden opgenomen. Doch men vond de oplossing in het aanvaarden van de lijst als zeer voorlopige aanduiding, welke dus nóch in volgorde nóch in formulering bindt.

Er is ook lang gesproken over de wijze van formulering. De Fransen hadden voorgesteld "teksten voor het Verdrag" te maken en die dan te splitsen in een lijst van teksten, waarover accoord bestaat - dat betreft dan stellig de teksten

over de "conception générale du marché commun" - en een lijst der punten, waarover (nog) geen overeenstemming is bereikt, doch de Duitsers en Italianen zeiden, dat zij daartoe nog niet in staat waren. In een persoonlijk gesprek met de heer Linthorst Homan hadden de Belgen deze reeds gewezen op een gevaar, dat de Nederlanders ook in eigen kring reeds hadden gesignaleerd: n.l., dat de Fransen op die manier te Brussel zouden beschikken over alles, wat zij in het Verdrag willen zien vermeld, terwijl over de rest - die zij niet in het Verdrag willen opnemen: n.l. de procedures - (nog) geen overeenstemming mogelijk is. Daar staat wel tegenover, dat de Fransen dat te Brussel ook kunnen doen, wanneer de punten niet in twee gedeelten zijn gesplitst, doch dat is nu eenmaal niet te voorkomen. Daarom wilden de Belgen liever van "formules" in plaats van "textes" spreken, wat echter, naar de mening van de Voorzitter weer het bezwaar zou hebben, dat men dan niet concreet genoeg zou worden. Tenslotte nam ieder genoegen met de aanduiding "articles", onder de reserve, dat die nog niet definitief zijn geredigeerd, ten eerste omdat de eindredactie der artikelen tóch later als één geheel door Verdragdeskundigen moet worden bezien, ten tweede, omdat menig economisch punt ook na de Ministerconferentie van Brussel nog door economische deskundigen zal moeten worden uitgewerkt, ten derde, omdat verschillende technische economische details of procedures wellicht niet in het Verdrag, doch in Protocollen of Annexes hun definitieve plaats zullen moeten vinden.

De Fransen wezen met enige nadruk op de woorden "la nécessité du marché commun", wat zij een hele concessie hunnerzijds achtten.

Wij gaan dus nu de eigenlijke strijd beginnen!